

Bea začala kolem sebe cítit tlak, který se jí snažil stáhnout k podlaze. Chtěla se tomu bránit, ale v tom na ni ještě naposledy promluvil ten kluk:

„Neboj se toho. Probouzíš se.“

Jen co domluvil, tak se Bea, celá zpocená, probrala. Byla z toho tak zaskočená, že si ani neuvědomila, že je ještě noc a chtěla si připravit věci do školy.

Sakra, uklidni se, Beo, byl to jenom sen! snažila se říct sama sobě. I tak se jí však nepovedlo usnout, takže zůstala zbytek noci vzhůru a přemýšlela, co se jí vlastně zdálo.

✦ ✦ ✦

Když šla ráno do školy, Nina si všimla, že je hodně ospalá.

„Co jsi dělala v noci, že máš takové kruhy pod očima?“ zeptala se zvědavě.

Bea nechtěla odpovédět, tak se snažila změnit téma, ale Nina se nenechala odbýt a pokaždé se vrátila ke svému dotazu. Nakonec Beu přesvědčila, aby jí o tom řekla.

„Už se mi zase zdál ten sen, ale tentokrát jsem s tím klukem už mluvila. Hýbal se a všechno se zdálo být víc reálné. Nevím už, co si o tom mám myslet. Říkal, že je můj anděl strážný,“ řekla Bea a nervózně si začala mnout ruce.

Nina se na chvíli zastavila a po krátkém přemýšlení řekla:

„Hele, já vím, bude znít asi trochu blbě, ale nenapadlo tě, že by to mohlo být tím, jak na tebe máma pořád tlačí s tím studiem? Pamatuji si, co jsi mi o ní říkala. Tak mě napadlo, že sis třeba něco vsugerovala. Možná by sis o tom měla promluvit s někým, kdo by ti mohl pomoci.“